

en Anke med Hensyn til Fordelingen, ja, mere endnu — det ærede Medlem angreb mig for ikke at have fulgt den Betingelse, som er sat for Andel i Tilskuddet. Bevillingen lyder nemlig saaledes: „Til Løntillæg til Lærere ved private Mellem- og Realskoler, som ere Medlemmer af den i ovenstaaende Litr. d. omhandlede Pensionskasse.“ Saa siger det ærede Medlem: Saaledes lyder Bevillingen, men skønt Ministeren har opstillet det som Betingelse, at det skulde være Medlemmer af Pensionskassen, tager man adskillige med, som slet ikke ere Medlemmer af denne Pensionskasse. Ja, atter her har det ærede Medlem været inde paa noget, som det ærede Medlem slet ikke ved Besked med. Ministeren har taget adskillige med, som slet ikke ere Medlemmer af denne Pensionskasse, siger det ærede Medlem; ja, ved det ærede Medlem noget nærmere derom, eller har det ærede Medlem maaske tænkt, at her, hvor det drejer sig om nogle Hundrede Personer, kan man godt fremsætte en saadan Paastand; man vilde jo ikke paa staaende Fod kunne modbevise Paastanden for hver enkelt. Det ærede Medlem kan ikke have været vidende herom, thi det ærede Medlem har set ganske forkert paa den Betingelse, der er sat for denne Bevilling. Det hedder: som ere Medlemmer af den og den Pensionskasse, men dette „som“ refererer sig ikke til hver enkelt Lærer, men det refererer sig til Skolerne. Bevillingen lyder: „Til Løntillæg til Lærere ved private Mellem- og Realskoler, som ere Medlemmer af den i ovenstaaende Litr. d. omhandlede Pensionskasse“; det er altsaa Skolerne, der sigtes til; thi den Pensionskasse, hvorom her er Tale, er ikke saadan en Kasse, hvori den enkelte Lærer ved en Skole kan gaa ind i og ud af igen, som han selv lyster. Det er Skolernes Pensionskasse, hvortil Skolerne bidrage procentvis af Skolens samlede Lærergage i det sidst forløbne Aar. Ved Siden af Statstilskuddet har Pensionskassen Indtægt af et Bidrag, som Skolen yder ved at indbetale en vis Procentdel af den samlede Lærergage i det sidst forløbne Aar. Det er disse Skoler, som for deres Lærerpersonales Skyld have paataget sig denne Forpligtelse, dette Pengeoffer, som man har givet Andel i Bevillingen paa de 65,000 Kr., og den Bestemmelse, der toges, at Bevillingen skulde gives til disse Skoler, blev i øvrigt tagen af Hensyn til København og Frederiksberg, for at man derved kunde medtage ogsaa de private Realskoler i København og Fre-

deriksberg. Men alt det har det ærede Medlem jo ganske overset, for hvis det ikke var saa, kunde det ærede Medlem ikke have staaet op og sagt, at skønt det var Betingelsen, har jeg alligevel medtaget „adskillige“, som ikke opfyldte den Betingelse at være Medlemmer af Pensionskassen. Det ærede Medlem vil absolut ikke kunne paavise nogen Skole, hvis Lærerpersonale har faaet Andel i dette Løntillæg, og som ikke er Medlem af Realskolernes Pensionskasse.

Saa omtalte det ærede Medlem Aarhus Skolesag og mente, jeg her havde gjort noget, som stod ganske i Strid med, hvad det ærede Medlem fra Kellerup (Jensen-Knudstrup) havde udtalt med Hensyn til Spørgsmaalet om Betaling eller Ikke-Betaling i de kommunale Skoler. For det første er det nu her saaledes, at Betalingsskolerne i Aarhus ingenlunde give den samme Undervisning som Borger-skolerne, altsaa de øvrige kommunale Skoler i Aarhus; saaledes som det efter det ærede Medlems Udsagn er Tilfældet her i København, men i Aarhus give Betalingsskolerne en langt fyldigere Undervisning. Men det, hvorom Sagen drejede sig ved min Nægtelse af at stadfæste Forandring i Aarhus Skoleplan, det var slet ikke det Spørgsmaal, om jeg var stemt for at bevare disse Betalingsskoler eller ej. Hele Forholdet — som naturligvis i sin Tid blev fremstillet som et mægtigt Indgreb af mig i det kommunale Selvstyre — var dette, at efter den nye Skolelov skulde Aarhus Kommune have vedtaget en ny Skoleplan. Den var meget længe om det, der førtes langvarige og vidtløftige Forhandlinger, men endelig var man kommen til Rette derom, og Ministeriet stadfæstede saa en Skoleplan for Aarhus den 17. December 1907. Denne Skoleplan har 3 Arter Skoler i Kommunen, de to, som den har haft fra gammel Tid, den almindelige Borgerskole og to Betalingsskoler med udvidet Undervisning, saaledes som de have eksisteret i mange Aar i Kommunen, og endelig som noget nyt: Mellemskolen. Samtidig bestemte Skoleplanen, at den skulde være Genstand for Revision allerede i 1910. Det var altsaa i December 1907, at Aarhus Kommune fik stadfæstet en af Kommunen vedtagen Skoleplan, som allerede skulde revideres i 1910. 6 Uger efter Skoleplanens Stadfæstelse tilstillede Skolekommissionens Flertal Byraadet en Skrivelse, hvori Flertallet foreslog, at man skulde søge denne Skoleplan ændret. Flertallet gjorde gældende,